

L'Estatut Sanitari Català

per

FELIP PROUBASTA

S massa gran l'esdeveniment perquè nosaltres puguem prescindir de traslluir-lo en el BUTLLETÍ. El fet que la Generalitat, amb aquiescència del Govern de Madrid ens hagi encomanat la formació de l'Estatut Sanitari de Catalunya, és de sobres expressiu per a estar satisfets de la nostra actual posició i de la confiança que arreu desvetllem.

En el compliment d'aquest deure hi hem posat tot el seny, tota l'atenció, a fi d'aconseguir un Estatut digne de l'història català. S'ha fugit de la prouja de voler ésser originals i avançadíssims en el terreny sanitari. No s'ha volgut caure en la temptació d'ésser, en aquest punt, camp d'experimentació, desgraciadament en bé dels estrangers, de tots els somnis, de totes les possibilitats, de totes les utopies més disperses, com diu molt bé una eminent escriptora catalana, que han brillat en cervells humans i que converteixen el nostre sòl en una regió, que mai no queda desamparada de la inquietud i de l'angúnia, perdent sempre les millors ocasions per anar endavant i quedant sempre a la cua dels pobles europeus.

Davant la necessitat de fer un Estatut Sanitari amb les seves tres branques d'higiene, sanitat i beneficència, la nostra directiva ha pres totes les mesures per aconseguir un èxit i ha acudit al sistema, que mai no falla, democràtic conscient, il·lustrat i tècnic. Més de quatre centes personalitats hi han contribuït, reclamant en casos l'auxili dels tècnics aliens, encara que no siguin metges.

L'obra s'ha dut amb un fervor i entusiasme grandiosos i tot fa esperar que el resultat serà, si no enorme i gegantí, el suficient vàlid per a guarir les falles sanitàries, que encara abunden per dissort nostra. Existeixen en el nostre sòl, molts pobles sense les més elementals mesures higièniques, sense recollida o destrucció d'escombraries, essent cada casa un femer, sense cloaques i veient impassiblement com la població s'enruna per no tenir les aigües conduïdes la seva natural sortida. Hem d'impedir que la base de vida del nostre poble, l'alimentació, estigui en mans d'escandalosos monopolitzadors, amb l'ajut, a vegades, de les autoritats, i que s'omplengui les seves butxaques amb la sang dels pobres i àdhuc de la classe mitjana. No s'ha de tolerar per més temps que els nois sortits dels nostres asils, en més d'un 50 per 100, per manca d'adaptació a la vida, caiguin en el crim o vici i el nom d'Expòsit sigui tan freqüent en els annals dels tribunals de justícia com ho ha estat fins ara.

I tantes i tantes coses més.

Molt hi ha per a fer en punt a sanitat física i moral. Estem segurs que el nostre Estatut serà un ferm pas decisiu pel nostre avenç en tots sentits; car el mens sana in corpore sano no és una vulgaritat; és una veritat eterna, que presidirà sempre la bona actuació de qui es preocupi del benestar i grandesa d'un poble.